(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 37. (193) Пятниця 21. лютого 1941. Ціна 30 сот.

[...]ВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить щодня крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-30
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration: Reichsstrasse 34.
Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Півд. Анґлія під градом бомб

БЕРЛІН, 20. II. — **Головне Командування Збройних Сил подає:**

Вчора боєві літаки заатакували успішно у спадних летах летовища, табори військ, залізничі обекти й кольони вантажних самоходів в південній і південно-східній **Анґлії**. Влучними поцілами знищено ганґари й літаки на землі. Обкидано бомбами 2 поїзди в русі й низку залізничих дзвірців. На північ від **Портсмавту** заатаковано особливо успішно військові табори.

Один далеколетний боєвий літак збомбардував на **Атлантику** на захід від Ірляндії великий корабель-цистерну й поцілив його так важко, що можна числитися з його втратою. Дальшу успішну атаку переведено на один торговельний корабель на схід від **Гервич**.

В **Киренаїці** ескадри німецького летунства заатакували 18. II. з добрим успіхом пристань у Бенгазі та розпорошили на південний схід від **Аджедабії** скупчені військові відділи й кольони вантажних самоходів.

Ворог минулої неділі не переводив налетів ні на територію Німеччини ні на зайняті терени. Один ворожий літак підчас налету на зайняті території був примушений осісти на землю. Залогу взяли до неволі. Пропали два німецькі літаки.

—o—

Важкі бої в Африці

РИМ, 20. II. — **Головне Командування Італійської Армії подає:**

На **грецькому фронті** на відтинку 11-ої армії тривала дальше ворожа атака, причому ворог не осягнув ніяких успіхів. Італійські війська підчас численних протиатак завдали ворогові поважні втрати.

В **Північній Африці** відперли нову нагальну атаку ворога на **Джарабуб**.

В **Куфрі** обкидано розривними бомбами ворожі вантажні самоходи, що намагалися зблизитися до італійських становищ.

Ескадри німецького летунського корпусу перевели численні атаки на одну ворожу базу, причому збомбардували кораблі у пристані та портові обекти. Одна ескадра спадних літаків несподіваною атакою збомбардувала успішно скупчені ворожі вантажні самоходи.

У **Східній Африці** на фронті **Кенії** італійські війська відперли ворога з великими втратами. В долішній частині країни Джуба італійське летунство збомбардувало вантажні самоходи й обкидало розривними бомбами ворожі відділи.

В **Керені** завдяки завзятому опорові наших хоробрих військ здержано на якийсь час ворожу атаку. Ворог налітав на місцевості в **Ертиреї** та в **Джубі**.

—o—

Італія вірить у свою перемогу

Великі маніфестації в Римі

РИМ, 20. II. — Як у всіх італійських університетських містах, таксамо й у Римі фашистівська студентська молодь масово вступає до війська та заміняє книжку на кріс. У Римі відбулася велика маніфестація італійських студентів. Промовляв секретар фашистівської партії міністр Серена. Він говорив: „Анґлія думає, що змінливість воєнних подій погано відібється на спільноті та єдності італійського народу. Але вона дуже помиляється. Знаємо й віримо з непохитною певністю, що так сьогодні як і завтра повсякчасно нема для нас жертв, що їх ми не принесли б. Знаємо й віримо, що перемога наша!"

Після тієї стихійної маніфестації студенти - добровольці пройшли вулицями міста. Величезні маси народу вітали їх зі стихійною радістю. Студентські маніфестанти вихопили з товпи німецького летуна, підняли його вгору та йшли дальше містом. Ввесь час не вмовкали оклики на честь Фірера й Мусолінія.

—o—

Розпучливий заклик анґлійського адмірала

ГІБРАЛТАР, 20. II. — Анґлійська морська твердиня й летунська база на **Мальті** пережила впродовж останніх 11 днів 63 летунські налети. Вістку про те подає анґлійська пресова аґенція Ройтера. Вона повідомляє, що летунські атаки звертались передовсім проти военної пристані **Ля Валетта** та проти великих летунських баз у Люка і Гелфері.

Внаслідок безперервних і дуже успішних летунських налетів ця могутня морська твердиня втратила своє значіння досконалої морської бази. З Мальтою сталося те саме, що з такими анґлійськими воєнними морськими пристанями, як Ферт оф Форт і Скапа Флов. Великі одиниці анґлійської середземноморської фльоти вже тепер не задержуються у воєнному порті Ля Валетта та в її величезних корабельних майстернях, **що можуть помістити навіть найбільші лінійні кораблі, місткости 35.000 тон.** Сьогодні ті майстерні зовсім порожні.

Головний командант британської воєнної фльоти адмірал Каніньгем звернувся до моряків кораблів, що йому підлягали, з таким закликом: „Очистіть мені небо з німецької та італійської зарази". Згаданий заклик доказує найкраще, що німецькі та італійські налети на англ. морські й летунські бази в центрі Середземного моря були дуже **вдатні.**

—o—

Фонд допомоги українським студентам — національною конечністю

Справа фонду ДУС видається не одним такою загально відомою і вже майже нецікавою, що аж прикро про неї писати. Та проте мусимо на сторінках нашої преси вертатись до тієї справи безупину, аж поки вона не буде якслід поладнана.

Знаємо, що це таке **державні конечності**, без яких держава не могла б існувати (військо, податки, буджет, тощо). Але й національні колективи мають свої **національні конечності**, без яких дальший розвиток, а тим самим існування нації було б загрожене. І українська нація має такі свої конечності, до яких під цю пору належить необхідність забезпечити нашій університетській молоді дальші фахові студії створенням фонду Допомоги Українським Студентам.

Так доля судила, що хоч нема навіть одного міліона того українського населення, що живе тут на землях Ген. Губернаторства, але воно мусить пожуритись долею понад 800 українських студентів. Тому треба напружити усю нашу матеріяльну спромогу, щоб тієї національної конечности не прогавити і не занедбати.

Надто бідний під цю пору наш народ, щоб міг собі дозволити з байдужно-легким серцем махнути рукою на таку цінність, що нею стане для розбудови нашої культури пробоєвий курінь 800 молодих фахово вишколених працівників. Не дозволяє нам на це велика відповідальність перед рідною історією.

Дотеперішня збірка на фонд ДУС не задовольняє, бо хоч деякі нечисленні одиниці гарно виконали свій обовязок, проте загал не відгукнувся якслід. Може це тому, що це ще зимовий час вплат на зимову допомогу, але мабуть таки тому, що загал ще не добачив у цьому національної конечности.

Та чи можливо навіть серед нашого незаможнього громадянства зібрати відповідний на таку ціль фонд? Можливо.

Розгляньмо уважно ось такі цифри:

На землях Ген. Губернаторства начислюють 700.000 українців. Приймім, що дітей, старців, немічних, безробітних, цілком бідних і не зовсім свідомих буде разом рівно половина, то останеться ще 350.000 таких, які без шкоди для свого домашнього буджету зложать відповідну суму. Приймім, що з отих 350.000 таких, що більше як 5. зол. одноразово на 1 рік не могли б зложити, буде 100.000, то дасть це суму — 500.000 зол., дальших 100.000 зложать по 10 зол. — 1,000.000 зол., дальших 100.000 по 20 зол. — 2,000.000 зол., дальших 35.000 по 50 зол. — 1.750.0000 зол. і останніх 15.000 по 100 зол. — 1,500.000 зол.

З тих останніх, матеріяльно найсильніших (що з радістю, а не з завистю підчеркуємо) є й такі, яким не 100 зол., а навіть кілька тисяч, не буде завеликим видатком на таку благородну ціль. Таким робом

нбрався би фонд 6.750.000 зол. Самі річні відсотки по думці нового відсоткового розпорядку дали б коло 200.000 зол.

Та коли б ми навіть зменшили вище наведені цифри на половину — то все ще мали би 3 міліони з половиною.

Способи збірки можуть бути різні. Деякі з них подав уже на сторінках „Краківських Вістей" м-р М. Ценко, вказуючи влучно на великі міліонові суми прокурювані нашим населенням, при чому назвав теж оподаткування на довший час кращим способом, ніж одноразовий даток.

Однак одноразовий даток практичніший з уваги на дешевшу адміністрацію, хіба що можна би розложити комусь даток на кілька місяців при його постійних місячних доходах.

Тому при помочі УЦК та краевої сітки УДК, якім відома є матеріяльна спроможність своїх членів і не членів — слід негайно перевести ударну весняну акцію за збіркою на фонд ДУС.

До повного її успіху треба:

1. Освідомити всіх, що це національна конечність.

2. Щоб кожний громадянин, не ждучи ні на курсора, ні на почтову складанку, сам собі совісно вимірив складку і її сам на собі виекзекував, відпроваджуючи до найближчого УДК чи Українбанку.

Вислід збірки буде наявним свідоцтвом зрілости українського народу та одночасно буде поважним виявом зорганізованої, вільної української добродійної акції — (freie Wohlfahrt), сконцентрованої в УЦК, по думці § 3 статуту УЦК.

А тим, що назвуть оцей підхід може дещо за ідеальний — пригадаю слова письменниці Pearl S. Buck, що коли ентузіязм є проявом фізичної енергії, бо молодість та здоровля родять ентузіястичну радість життя, — то ідеалізм може горіти й у старших, бо родиться з духа.

Тому і нам слід взятись за порушену справу з ентузіязмом та ідеалізмом, молоді і старші, всі враз, бо лиш цим робом довершиться діло.

Д-р Михайло Волошин.

Лемківське село — в Сяноці

(Від нашого кореспондента).

Сянік, 17. лютого 1941.

В суботу й неділю — 15. і 16. лютого ц.р. — переживав наш княжий Сянік направду святочні, незабутні дні. По цілому місті, головно біля домівки УДК, міської салі й станиці напроти греко-католицької церкви, панував у суботу й неділю великий рух. Усюди тут бачили ми повно нашої інтеліґенції й селян. По цілому місті говорили вже на кілька днів перед цією святочною суботою тільки про одно: про Вечір Лемківської Ноші, що його в цих двох днях уладжувала Жіноча Секція при УДК. Початок імпрези був заповіджений на год. 7.30 веч., але вже давно перед цією годиною були білети випродані. Багатьом прийшлося вернутись від каси з нічим. У просторій міській салі не було місця. Вечір Лемківської Ноші в Сяноці — це перша цього роду імпреза не тільки в Сяноці, але взагалі перша така імпреза на наших тутешніх землях. Тому й не диво, що тут було велике зацікавлення й що в суботу позіздилися до Сянока гості з цілої околиці.

На почесних місцях засіли: апостольський адміністратор Лемківщини **о. Малиновський**, представник УДК **ред. В. Глібовицький**, голова УДК д-р Біланюк та високі німецькі гості з Кракова: **полк. А. Бізанц, д-р Фель, д-р Гайнріх** і інші. Фільмовий оператор робив світлини фрагментів.

Перед нами на добре освітленій сцені чергується: Правдиве лемківське весілля, селянські вечірки з правдивим кужілем і веретеном; бачимо перед собою наших українців з Лемківщини в їх власноручно робленому одінні й взутті. Бачимо наших селян такими, як вони в себе дома, у власній хаті. Про те, що робилося на сцені й що ми бачили, цього й найпалкішими словами годі описати.

Лемківське весілля передавали люди зі села Воля Мигова біля Лупкова. Наші сватебчани переводять весільні звичаї й обичаї. Все так, як у себе дома. Спокійні й зрівноважені та без найменшого збентеження, одночасно веселі й без штучних поз. Ось деякі весільні пісні:

...Женю я ся, женю, але я ся бою,
жебимсі не згодив на нещасну долю...

Юж ім ся оженив, юж ім ся утішив,
юж ім свій віночок на клинку повісив

Не хтіла ем іти, нагварили сте мя,
родинонько моя, спомагайте же мня.
Єден на мисочку, другий на лижочку,
а ви, старий няньо, робте колисочку...

Потім на сцені дівчата з села Чистогорб біля Команчі. Бачимо селянські правдиві, ні трохи нефальшовані вечірки. Прегарні пісні лемківських гір лунають по великій салі. Публика тільки раз-по-раз дасть про себе знати бурею оплесків. Або візьмім виступ дівчат із села Смільник за Команчою. Побачили ми народній селянський танок без музики. Цей танок називають „карічка", й виконує його звичайно 8 дівчат. Танцюють кругом і співають:

То смільницьке село на біло білено,
Хто до нього прийде, кождому весело.

А нашу обору терньом засадили,
же би до нас, до нас хлопці не ходили.
А я ся розізлила, терня розметала,
Ходьте, хлопці, до нас, до нас,
Буду вас кохала.

Не журіться, хлопці, добрий рік настане,
За червене ябко дістанете дівчатко.
За червене ябко, за солодку грушку,
Дістане дівчатко і солодку грушку.

Вісім селянських дівчат танцює кругом і рівночасно співає, хоч сам танець доволі тяжкий. Усі дівчата поставні, здорові, а їх голоси звучать дзвінко в просторій салі. Між строфами стрясає салю гураґан оплесків. Смільницькі дівчата далі танцюють і співають:

Дівчата, дівчата, чом ви так сумете,
Хлопці потунели, ви ничім незнете.

Хлопці потунели в Сяноці на ринку,
Шість буде за гроша, семий до причипку.

Не малам роботи, пішлам на терки,
Не люблю милого, лем його цукерки.

А за нашов хатов виросла ялинка,
Кацапи ся злиют, що я українка.

Червене яблочко по земли ся тулит,
Того хлопця люблю, що зі мною гулят.

Потім ішла ревія лемківської й частинно позалемківської ноші. Ревія дала перегляд аж 11-ти різних лемківських одягів та 2-ох бойківських (із Балигородщини). З Лемківщини виступали такі села: Фриштак, Поляни, Босько, Дошно, Дверник, Волосате, Карликів, Висова, Смільник, Воля Мигова, Прилуки, Команча, Вислік Великий. Бачили ми тут і народню ношу з інших сторін, а саме: Сновидів (Заліщики), Городенка (Коломия), Полісся й Борщів над Збручем.

До лемківського весілля була й власна селянська музика. Наймолодший музика — 12-літній хлопчина з Волі Мигової. Навчився грати на скрипці самотужки. Мистецький провід вечорів (в неділю було повторення програми для поза сяніцьких): проф. Лев Гец, ноша й обряди: п-на Уляна Дида і проф. Добрянська. Впорядчиків дав Курінь Молоді в Сяноці.

Жіноча Секція при УДК може бути направду вдоволена з виконаної праці. Наші жінки знову показали, що коли направду візьмуться до діла, то справа піде. П-на Дида в неділю вже взагалі не могла говорити й тільки руками жестикулювала. На ній лежала велика відповідальність, бо вона орґанізувала приїзд і відїзд наших гостей-виконавців. А голова Жіночої Секції при УДК, п-ні Ванчицька, мала при кінці тільки одне скромне бажання: добре виспатися. Сяніцьке жіноцтво направду доклало всіх зусиль, щоб вивязатися з того завдання й усі разом та кожна зокрема робили, що тільки могли й що можна було взагалі зробити.

Про вдоволення сяніцького громадянства не треба писати. Подібного захоплення ми ще в Сяноці може не бачили. Переважна більшість приявних ще ніколи в свому житті подібного Вечора Лемківської Ноші та взагалі лемківського весілля не бачили. Були хвилини, що ми зовсім почувалися, як у чисто лемківському селі й тільки стіни салі та сама сцена без декорацій пригадували нам ,що ми находимось в українським — нині, на жаль, з польсько-жидівською більшістю — Сяноці. Ми відчули, що тут ми на частині української землі й що ми тут — у себе дома.

Наша інтеліґенція, без огляду на те, хто з яких українських сторін походить та коли й як опинився тут над срібнолентим Сяном, прийняла наших братів щиро й сердечно. Місто вітало наших селян так, як тільки ми, українці, вміємо вітати. Це відчули й наші селяни та почували себе в старовинним Сяноці, як у своїм місті й між своїми братами.

Ці два вдатні вечори практично зблизили українське село з містом, інтеліґента й міського робітника з селянином. Всі ми знову відчули, що нас усіх вяже спільна доля, спільна історія й що ми всі — одна родина.

Юрій Таркович.

Вдоволення та заспокоєння на Балканах

БЕРЛІН, 20. II. — Підписання болгарсько-турецького договору про ненапад викликало скрізь на Балкані якнайбільше вдоволення. Болгарський міністер закордонних справ Попов висловив з того приводу своє вдоволення. Найближчим наслідком цього договору має бути те, що й Болгарія й Туреччина стягнуть знад болгарсько-турецької границі свої війська. В Софії вістка про підписання договору викликала сильне вражіння та щире вдоволення і заспокоєння.

Вся болгарська преса подала вістку про згаданий договір як справжню сензацію з портретами болгарського короля, турецького президента та міністрів закордонних справ обох країн. Преса зазначує, що новий договір може зберегти Болгарію від багатьох потрясень, хоч би не знати яким ходом пішли події. Щоденник „Утро" приносить власну кореспонденцію з Царгороду про те, що турецькі політичні круги зазначили розумну й далекозору політику Німеччини, що нічого не схоче робити, що могло б творити труднощі на Балканах і зменшувати мирні настрої балканських країв. Щоденник „Зоря" вважає, що новий договір має величезне значіння. Він означає, що Туреччина й Болгарія не дозволять, щоби їх втягнули в війну, яка довкола лютує й навіть може поширитися.

—o—

ЯПОНСЬКА БОРОТЬБА З БАНДИТИЗМОМ

ТОКІО, 20. II. — Японський міністер війни ген. Тойо заявив у парляменті, що від 1931 року йде успішна боротьба з бандитизмом у Манджукуо. З давнього числа біля пів міліона т. зв. бандитів залишилося ще досі біля 3.000. Щодо орґанізування власної армії цісарства Манджукуо, ген. Тойо заявив, що від минулого року істнує там загальний обовязок військової служби.

Жіночі справи

Чому нас не розуміють?

Треба з жалем признати, що у нас ще й далі нема зрозуміння для тієї праці, яку хоче вести сьогодні наше жіноцтво. І коли читаємо постійно поклики до праці, то у себе на місцях зустрічаємо великі труднощі, а то й маємо чимало неприємностей.

Все нам допікають, що ми хочемо відділюватися у праці від мужчин, що ми творимо феміністичні організації, хочемо сепаруватись у своїй роботі, здобувати собі якісь надзвичайні права. Найприкріше, що так ставляться ті, від яких можна б сподіватися найбільшого зрозуміння і з якими до водиться саме співпрацювати. Відбирає це нераз охоту до праці, відкидає від нашої організації слабших жінок, що не мають такої витривалости та нераз і самі не знають, як у теперішніх умовинах виглядає жіноча організація і які права та обовязки мають жінки.

Ще є лихо, яке нашу працю спинює. Нераз нас зовсім непотрібно вмішують у такі справи, які нам непотрібні і чужі, і які тільки нам всім шкодять. Вмішують нас у якісь місцеві роздори, сварки, політику, а потім і кажуть, що то „баби" в політику мішаються. Такі труднощі зустрічаємо ми сьогодні у нашій жіночій організації в терені.

Якби нас розуміли і хотіли б зрозуміти, напевно й успіхи нашої праці були б більші, а тоді й не слухали б ми постійно докорів нашого жіночого проводу, що ми мало працюємо, мало жінок до організації приступає.

Марина Х.

Ювілей Лесі Українки

В місяці лютому ц. р. припадає 70-ліття уродин Лесі Українки. Все наше громадянство, в першу чергу все наше зорганізоване жіноцтво, мусить гідно відсвяткувати ці урочисті роковини. Не багато жінок інших народів може похвалитися тієї міри і значіння жінкою, як ми українки Лесею Українкою, яка для нашого національного відродження зробила і робить величезні прислуги своїми пророчими словами, бойовим патріотизмом, що кличе нас усіх до одної святої Ідеї.

Головна Жіноча Секція при УЦК. постановила, що протягом цілого 1941 року мають відбуватися, заходом жіночих організацій, святкування цих роковин.

Це мають бути дбайливо підготовані ювілейні свята, а не щорічні святкування. Програма цих свят має бути добірна і дбайливо виконана. Головна Жіноча Секція подбала про видання популярного збірника суспільних поезій Лесі Українки з передмовою І. Пеленської-Винницької, яка зможе бути добрим матеріялом до святочних промов та рефератів. Ця книжечка вже в найближчих днях вийде з друку й Окружні Жіночі Секції зможуть її дістати через Головну Жіночу Секцію на окремих умовинах. Одночасно друкується і кілька інсценізацій творів Лесі Українки, які теж будуть доброю допомогою в улаштованню ювілею.

Небаром також можна буде набути портрети Лесі Українки видані Українським Видавництвом та поштові картки з портретом поетки в національному одягу, які має на складі Головна Жіноча Секція.

Всі вказівки, поради і матеріяли дасть зацікавленим Головна Жіноча Секція при УЦК (Краків, Зелена 26) на окремі запити і домагання. Віримо, що цей ювілейний рік буде для українського жіноцтва — роком маніфестації його національної і громадської свідомости та уміння відповідно пошанувати тих наших великих ґеніїв, якими нас обдарувало Провидіння.

ВЕЧІР НАРОДНЬОЇ НОШІ В СЯНОЦІ.

Заходами „Жіночої Секції" в Сяноці, відновлено дуже гарний звичай, а саме влаштовано дня 15 і 16. 2. обласний вечір народньої ноші, що про нього є докладний звіт на іншому місці. Найкращою нагородою Жіночої Секції в Сяноці буде, коли й інші околиці підуть її слідами. Звичай плекати обряди та зберігати ношу є прикметний для жінок. Чи не повинні б над тим призадуматись інші Жіночі Секції? Здається, що не всюди ще вигинули стародавні весілля й великодні гаґілки. У деяких околицях Холмщини живе ще народня ноша й неодно цікаве можна б там завважити.

Як зачуваємо, влаштовано в Ярославі дня 16. лютого ц. р. виставку вишивок, що має закінчитися 23. ц. м. вечором народньої ноші. Хоч Ярославщина втратила вже народнє вбрання та напевне знайдеться ще неодне по скринях, що допоможе її схарактеризувати.

Л. Б.

ДОБРИЙ ПРИКЛАД.

Через Головну Жіночу Секцію при УЦК. переслала Жіноча Секція УОТ. в Переворську 300 (триста) зол. на зимову допомогу українському студенству.

Гроші ці зібрали з двох імпрез, улаштованих тою Секцією, а саме Андріївських Вечерниць та св. Миколаївської забави.

Головна Жіноча Секція передала ті гроші під адресою.

—o—

ПЯНІ БАТЬКИ — ЗВИРОДНІЛІ ПОТОМКИ!

МАТЕРІ! БЕРЕЖІТЬ ДІТЕЙ ПЕРЕД ПЕРШОЮ ЧАРКОЮ І ПЕРШОЮ ПАПІРОСКОЮ!

БОГДАН ЛЕПКИЙ 26)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

Аж озвався Босаковський:

„Та що ж, братця, будемо пробиватися, хто шаблею, а хто головою, або й обома нараз. Є нас три: я, Помело та Борис. Гадаю, що може нам Улас двох-трьох синів відпустить, по дорозі може ще яких надійних людей підберемо і так якось, за Божою допомогою, доставимо нашу полковницю до Чигирина, або й до Суботова, де краще. А по дорозі може ще й на слід Марусі попадемо, хто його зна".

Босаковський сказав це, але якось ніхто йому не притакнув. Помело на бандурі бренькав, ніби в неї поради питав.

Так мовчали вони добру хвилину. Аж озвалася Устя:

„Нема що казати, лицарі то ви славні. На власні очі бачила, як билися. А все ж таки головою муру не перебеш. Попадете на ворога вдесятеро сильнішого і що тоді?"

Те „що тоді?" повисло над ними, як камінь над головою. Навіть Босаковський, такий сміливий і бадьорий звичайно, похнюпився тепер.

„А що ж ти нам радила б, Усте?" — спитав Улас.

„Куди не пройде лев, туди лис перекрадеться. Тут хоробрости мало, хитрости треба".

„То правда. Тут без хитрощів не обійдеться", — притакнув Помело.

„Правда", — згодилися Улас і Босаковський. — „Але чорт його батька зна, що б тут таке придумати! Не повеземо ж Нечаєвої так, як вона є".

„Ніхто навіть знати не сміє, що це вона".

„То тоді перебрати треба. Але як?"

„За козака — ні, бо завродлива".

„Завродлива".

„То що ж нам робити, панове?"

„Що нам робити?" — питалися і ніхто не відповідав.

Помело знову став свою бандуру всіма пальцями торкати, а тоді обі долоні на струни поклав і промовив:

„Знаєте ви що? Переберемо нашу полковницю за черницю. Одяг візьмемо з тої харцизи, що його Босаковський зловив. Люди чули про тую черницю, що то лихо приносить, і будуть від нас утікати. А якби хто й чеплявся, то вона мовчатиме, а ми скажемо, що з ума зійшла, нічого не знає й не розуміє".

„Добре ти радиш, брате!" — втішився Улас. — „Полковницю переберемо за черницю, а ти за бандуриста будеш. Скажемо, що як до неї приступаєш, то її своєю грою втишаєш. Але що ми зробимо з Борисом?"

„Борис за візника буде".

„А Босаковський?"

„За батька черниці".

„За дядька, мої панове, за дядька", — поправив їх Босаковський. — „Скажемо, що черниця збожеволіла, як харцизи на манастир напали, а тепер її дядько додому відвозить. Полковниця і так маломовна, не важко їй буде мовчати та дивитися кудись, Бог знає, куди".

Всі згодилися на те, а Устя була рада, що не переберуть Нечаєвої у чоловічу одіж, бо це гріх.

„А в черничу рясу можна?" — спитав Улас, бо він усе любив щось жінці наперекір сказати.

„Авже-ж, що можна, але з осторожна", — відповіла Устя. — „Тоді, як другої ради нема".

Улас Босаковського злегка ліктем торкнув.

„Бачиш яка! Ти їй слово, а вона тобі два". (Далі буде)

З голосів преси

Небезпечна стратеґія

Італійська перса широко обговорює анґлійський плян якнайскорішого розбиття Італії. Англійці хочуть Італію знесилити до такої міри, щоб її взагалі вилучити з активної війни. Голоси італійської преси на цю тему реферує саме мілянський кореспондент **„Дойче Альгемайне Цтг"**, підкреслюючи, що цей анґлійський плян є вже нині засуджений на невдачу.

»Анґлія зібрала всі помічні сили своєї імперії й перевела одночасно кілька наступів у Киренаїці, у Сх. Африці та в Альбанії, її фльота бомбардувала Геную та скинула у Південній Італії легкопадних пробоєвиків — все це в оманній надії, що зломить Італію. З другого боку вже нині починають показуватись наслідки того анґлійського пляну, який уявляє собою одну велику стратеґічну помилку. Греція, Північна і Східня Африка приковують до себе все більше анґлійські військові частини. Те саме діється на морях, що прилягають до цих боєвих фронтів, почавши від Середземного моря, аж на Індійському океані кінчаючи. Прохарчування та підсилювання резервами цих армій приходиться вже важче в міру віддалювання від вихідних баз. При цьому найменше ослаблення цих армій викликує в наслідках негайний протинаступ італійців. Таким чином Анґлія примушена поширювати далі свої осяги й тимсамим, хоч-не-хоч, все більше розріджувати й відкривати свої інші фронти, на яких також мусить прийти до розгривки.

Анґлійська ґібральтарська ескадра бомбардувала Ґеную, але в міжчасі вдалося німецьким воєнним кораблям знищити на Атлянтійському океані велику анґлійську каравану кораблів, що везла військо та всяку зброю. Це ж значить стільки саме, що програний бій, у час, коли бомбардування Ґенуї стало тільки ганебною плямою анґлійського воєнного командування. Індійські частини творили ядро анґлійського експедиційного корпусу в Еритреї, але одночасно прийшло на північному кордоні Індії до кривавих боїв (з індійськими повстанцями — Ред.) та в Калькуті до заворушень. Анґійський терор викликав також у арабському світі все більші заворушення. Під кутом цих подій, участь Італії у війні набирає своє рішальне значіння. Ворог по. відкривав свої слабі місця, і то не тільки на одному крилі, але також на цілому величезному просторі своєї імперії. Вони не витримають вогневої проби та мусять заломитися«.

Дванадцять заступників

Цікаві подробиці про розділ ресортів та компетенції у совітському уряді. подає московський кореспондент **„Франкфуртер Цтг"**:

»Після іменування нар. комісаря внутрішніх справ Берії »заступником голови ради народніх комісарів« зросло кількість цих назначених заступників Молотова на 12 осіб. Вслід за цим, у нутрі совітського уряду, що складається з поверх 40 нар. комісарів, відзначається зовсім виразно тісніший гурт заступників голови уряду. Цей стан є вповні зрозумілий, бо в ньому узмістовлена потреба більшої довірочности нарад. Ясно, що голос нар. комісарів будь-якої ділянки промислу, напр., специяліста у справах електроенерґії, чи промислу кольорових металів, мусить мати інший тягар у загально політичних питаннях, ніж голос нар. комісаря, що кермує впливовим, політиним ресортом. Народній комісар закордонних, чи військових справ займає, як міністр, зовсім іншу позицію. Його авторитет зовсім інакший, ніж нар. комісаря, що завідує лише рибним промислом.

Тому вже здавна, напр., комісарі, що як члени Політбюра належать до найвищих керманичів партії, — дістають титул заступників голови ради нар. комісарів, як, напр., Мікоян, що кермує комісаріятом закордонної торговлі, або Каґанович, нар. комісар транспорту. Також марш. Ворошилов є заступником Молотова і членом сов. уряду, хоч не кермує вже більше нар. комісаріятом (він також є членом Політбюра). В подібному положенні находяться також заступники Молотова, що головують всяким »господарським радам« при сов. уряді, як: Булґанін, Малишев, Вознесенскій, Первухін, Коссиґін. Вони є надпорядковані нар. комісаріятам.

Цікаву розвязку найшов сов. уряд для означення спеціяльного становища Вишинського, що є одночасно першим заступником нар. комісаря закорд. справ і заступником премієра. Отже він заступає Молотова в його обох ресортах, як міністра закорд. справ і як премієра. Якщо навіть властива керма закордонної політики лежить в інших руках, то Вишинський належить всеж до вужчого гурта дорадників уряду. Роля цього (так сказати б) державного секретаря, який ще недавно перейшов від правничої карієри до закорд. політики, є помітно все важливішою і більш визначною. Одинадцятим і дванадцятим заступником Молотова є врешті: нар. комісар держ. контролі Мехліс та його співробітниця Землячка. Обоє вони потребують це надрядне становище з огляду на свої контрольні функції.. Поза цими 12 »заступниками« слідує далеко позаду решта нар. комісарів, все ще коло тридцятки, що кермують господарством виключно, як спеціялісти-фахівці. Чим більше має міністрів якийсь уряд, тим менше значіння може мати кожний із них зокрема«.

Готовляться боронити Індію

Московський кореспондент **„Франкфуртер Цтг"** передає цікаві совітські інформації про анґлійські оборонні заходи в Індії:

»З помітним зацікавленням придивляються в Москві до підготовчих заходів, що їх роблять (анґлійці — Ред.) для оборони Індії. »ТАСС« довідується з Кабула, що анґлійці з великим поспіхом будують у Банґальоре фабрику літаків. До праці поставлено 2.000 робітників, якими кермують американські фахівці. Фабрика має спочатку обмежитися тільки до складування літакових частин, але згодом перейти до будови бомбовців та інструкторських (шкільних) літаків. Алюміній для потрб фабрики спроваджуватимуть із Злучених Держав. За іншими вістками з Індії, будують там наспіх в одній місцевості великий арсенал силами 20.000 робітників. У горах влаштовують анґлійці замасковані залізобетонові склади вибухових матеріялів, яких з повітря не можна доглянути. 20.000 індійських старшин, підстаршин і вояків покликали вже до війська і вони стоять тепер у ґарнізонах та роблять вартову службу«.

Традиційна монархія в Румунії
замість леґіонарської держави

БУКАРЕШТ, 19. II. — Румунія вже перестала бути під державно-правним оглядом леґіонарською державою. В минулу суботу припинили діяння закону з 14. X. 1940 р., що проголошував Румунію національною леґіонарською державою та признавав леґіонарський рух єдиним політичним рухом у державі. Аж до часу, доки не вирішать державно-політичних питань, **ґен. Антонеску заборонив усяку політичну діяльність.** Румунські політичні круги здогадуються, що ґен. Антонеску захоче зреорґанізувати Румунію під державно-правним оглядом на підставах **традиційної монархії.** Румунське прилюдне **життя далі** проходить під знаком нормалізації. Військовий командант Букарешту проголосив у суботу ввечері злагіднення стану облоги. Тепер дозволили на вуличний рух піших та поїздів до 24 години вночі, замість до 22-ої. Прилюдні льокалі, театри й кіна можуть тепер працювати аж до год. 23-ої, замість до 21-ої вночі.

Та, здається, не зважаючи, на цю нормалізацію, деякі круги продовжують розсівання вісток із метою ширити неспокій. У звязку з тим, президія міністрів повідомила, що кружляє вістка про те, немов би то знову мало дійти до нового повстання. Це викликало стан неспокою, шкідливого для громадянства. Президія міністрів впевняє край, що **нова спроба нарушити порядок — вже неможлива.** Уряд просить населення **зберегти спокій і не вірити вісткам,** що їх поширюють **переможені, люди злої волі та вороги.** Єдина зброя, що їм ще осталася, це **нашіптування та погрози із темноти.** Незабаром уряд оголосить кілька прикладів цього та покарає тих, що дальше поширюють ті вістки.

—o—

ЗУСТРІЧ МАРШ. РЕДЕРА З АДМ. РІКАРДІЄМ

БЕРЛІН, 19. II. — Державний секретар італійської маринарки **Рікарді** та головний командант німецької воєнної маринарки **маршал Редер** стрінулися в днях 13. і 14. лютого ц. р. в Мерані. При цій нагоді переведено докладну виміну поглядів, що була вдержана в товариському дусі. Розмови виявили повну згідність щодо спільних напрямних морської війни проти Анґлії.

—o—

ЮГОСЛАВІЯ НА ШЛЯХУ ПОЛІТИЧНОЇ КОНСОЛІДАЦІЇ

БІЛГОРОД, 20. II. — Югославянський уряд старається досягти порозуміння в усіх політичних кругах. У минулий понеділок голова уряду **Цветкович** відбув у Ніші двогодинну розмову з Азою Становвічем, що є провідником сербської радикальної партії. Вона є найбільш опозиційною ґрупою краю. Поінформовані політичні круги подають, що Становвич, що саме тепер скінчив 90 літ, погодився з огляду на повагу положення відступити від опозиції проти заграничної політики уряду й навіть приоб[illegible] співпрацю своєї партії в уряді. Тому то воно зовсім не виключене, що в Югославії створять уряд національного обєднання. Це правдоподібне, що у звязку з розмовою зі Становвичем, голова уряду Цветкович заявив: „Трудноші сьогоднішнього дня не годяться до партійної гризні. Навпаки. Необхідно, щоби кожний став до послуг країни".

В минулий понеділок відбувалися у Спліті наради демократичної партії, що складається з хорватів, що проживають у Сербії. Також і тут прийняли постанову про необхідність співпраці всіх сербів, хорватів і словінців без огляду на партійну приналежність. Вкінці міністер без ресорту Кульович закликав у своїй промові в Маліборі, що її виголосив також у минулий понеділок, до співпраці між урядом та опозицією.

—o—

АНҐЛІЯ БЛЬОКУЄ ЦІЛУ ЕВРОПУ.

НЮ-ЙОРК, 20. II. — Колишній американський президент **Гувер** заявив у радіопромові, що урядам Німеччини й Анґлії предложили проект допомоги малим зайнятим державам, щоб запобігти бракові харчів. Цей плян передбачує, що як пробний обект візьмуть під увагу **Бельгію,** щоб устійнити, чи й у яких умовинах можна перевести допомогову акцію.

Анґлійський амбасадор в Уошинґтоні, лорд **Гелифекс**, підніс негайно протест проти цього проекту, заявляючи, що Анґлія не допустить, щоб позаевропейські краї доставляли харчі для зайнятих країн. Цією заявою лорд Гелифекс признав офіційно, що анґлійська бльокада обіймає цілу Европу, як одну цілість.

—o—

Новинки

КАЛЄНДАР

ЛЮТИЙ

21. Пятниця — вмч. Теодора Студита
22. Субота — мч. Никифора

— НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ повідомляємо, що — з технічних труднощів — ми примушені зменшити обем нашого щоденника ХВИЛЕВО до 6-ти сторінок, під неділю до 8-ми сторінок.

— ЗАХОДОМ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ УОТ—КРАКІВ, відбудеться для членів і впроваджених ними гостей в неділю 23 ц. м. в год. 20-ій ДАНСІНҐ в домівці УОТ, Адольф Гітлер-Пляц 12. II. пов.

— РОБІТНИЧА АНКЕТА. Дня 23. II. ц. р. в год. 6-ій вечором відбудеться у салі УОТ (»Просвіта«) у Кракові, Адольф Гітлер-Пляц ч. 12/II. анкета українських робітників і домашньої прислуги. Справа дуже важна й тому участь зацікавлених обовязкова. — В и д і л.

— НА ЗИМОВУ ДОПОМОГУ. Заходом Секції Наукових Викладів ім. П. Могили при УОТ (Просвіті) у Кракові відбудеться у середу 26. II. ц. р. в салі УОТ, Адольф-Гітлер-Пляц 12/II, в год. 7-ій вечором відчит д-ра Степана Шухевича п. н. „ГУМОР У ПРОЦЕСІ". Ввесь дохід із відчиту призначений на зимову допомогу українському студентству. Слід відмітити, що тема відчиту дуже цікава з уваги на те, що д-р Шухевич відомий оборонець із політичних процесів проти українських націоналістів у б. Польщі.

— ВІДНОВЛЕННЯ ТРАДИЦІЙ ВЕЧОРІВ НАРОДНЬОЇ НОШІ. Про враження з Вечорів ноші в Сяноці — говоритимуть дир. Ірина Павликовська й інж. Ліда Бурачинська — заходами Культ.-Осв. Секції УОТ у Кракові, в домівці УОТ, Адольф Гітлер-Пляц 12/II, в понеділок, 24. лютого в год. 7-ій вечором.

— КУРС ДЛЯ ЖІНОЦТВА В СЯНОЦІ. Заходом Секції Господинь при »Сільськім Господарі« й Секції »Народнього Здоровля« при УДК в Сяноці, відбудеться в днях 1., 2. і 3. березня ц. р. курс під гаслом: БЕРЕЖІМ СВОЄ ЗДОРОВЛЯ. В обсяг цього курсу входитимуть такі виклади: 1. Причини недуг і боротьба з ними — викладає д-р Ганьківський (3 год.); 2. Поміч в наглих випадках — д-р Каранович (1 год.); 3. Гігієна жінки — д-р Парфанович (1 год.); 4. Про туберкульозу — д-р Каранович (1 год.); 5. Плекання немовлят з практичним показом — д-р Ганьківський і А. Ганьківська 2 год.); 6) Чому боремось з алькоголем — О. Кисілевська (1 год.). Крім цього в тому ж часі (в суботу, 1. березня, год. 15) відбудеться місячна н а р а д а у п р а в С е к ц і й Г о с п о д и н ь, звіти з праці й пляни дальшої роботи, також г о с п о д а р с ь к і в и к л а д и про веснування в яринному городі, конкурси управи городовини, лену і т. п. агронома »Сільського Господаря« Дмитренка. — Участь у курсі як і приміщення на час курсу б е з п л а т н і, треба тільки привести з собою дещо з постелі й харчі на 3 дні. Учительки, провідниці Секцій чи діяльні їх члени будуть звільнені від науки в школі на час курсу. Кожна Секція *о б о в я з а н а* взяти участь у курсі й висилати на нього кілька відпоручників. Проситься до участи в курсі й ці села, де ще нема Секцій Господинь! Негайні зголошення надсилати на адресу УДК в Сяноці, вул. Горст Вессель ч. 2. Там же відбуватимуться й виклади. — Обовязкова точність! Ніяких опізнень! — Зїздитися в суботу, 1. березня до полудня. — З а С е к ц і ю Н а р о д н ь о г о З д о р о в л я: В. ГАНЬКІВСЬКИЙ. З а С е к ц і ю Г о с п о д и н ь: О. КИСІЛЕВСЬКА.

Короткі вістки

— ДО НЮ-ЙОРКУ вернувся секретар американського ґенерального секретаріяту у Лісабоні — Давр. Він недавно відбув поїздку по Німеччині і — як сказав американцям — не бачив у Німеччині нічого такого, що би промовляло за тим, що Німеччина може заломитися. Німецький нарід готовий вести навіть довголітню війну.

— НІМЕЦЬКІ МІНОЛОВИ відбили налет ворожих літаків. Міноловн зістрілили вогнем протилетунських гармат один ворожий літак і дальше виловлювали міни.

— ШВЕДСЬКИЙ щоденник „Даґенс Нигетер" повідомляє, що німецький налет на Лондон вночі мин. четверга спричинив великі шкоди в будинках одної лідміської дільниці. Хоч налет переводив один літак, втрати дуже великі.

— ІТАЛІЙСЬКА пресова аґенція Стефані подає, що англійці бомбардують у ясні місячні ночі безборонне цивільне населення на острові Родос.

— СПЕЦІЯЛЬНИЙ звітовик аґенції Стефані на грецько-альбанському фронті повідомляє, що англійці втратили впродовж одного тижня 70 літаків.

— „ВОЄННІ ДІЇ Великої Британії в Африці це безперечна похибка, що одного прекрасного дня може просто трагічно закінчитися". — Так пише один французький військовий спеціяліст на сторінках одного ліонського щоденника.

Зі спорту

Краєві лещетарські змагання в Команчі

Не дуже добре заповідалася погода на 15. і 16. лютого. До того прийшла відлига, два дні перед змаганнями. Тому страх огорнув лещетарів, які їхали залізницею і щойно дві стації перед Команьчею показався »можливий« сніг та кожного настроював вірою в успіх змагань. Всетаки сніг був препоганий. В затінених місцях примерзлий, покритий ожеледою, у насвітлених сонцем мокрий і мягкий, а в деяких місцях то заломлювався під лещетами, то витримував тягар змагуна, що при непротертому шляху дуже перешкоджало в бігу. Але що лещетарі — це оптимісти, отже остаточно вирушили на вибіг »вісімнадцятки«. Шлях вісімнадцятки не відповідав своїм вимогам, був заважкий і нецікавий. Довжелезні підходи перепліталися з невідповідними зїздами. Плоский лещетарський біг не є бігом з перешкодами і ніколи не може вести через вориння. На зїзді змагун має дещо відпочивати, а не виконувати карколомні упадки.

До бігу зголосилося вісьмох змагунів (Курінь Молоді Сянік 2, Криниця-село 2, К. М. Команьча 1, К. М. Новий Санч 1) і шістьох юнаків, а поза чергою чотирьох німецьких гостей, в тому один сороклітній комісар Ґренцшуцу і тридцятьдевятьлітній підстаршина Ґренцшуцу. У ґрупі змагунів І-ше місце осягнув інж. Волод. Сенчина — К. М. Новий Санч 1:32'28"; II. Михайло Шкварля — К. М. Криниця-село 1:38'15"; III. Володимир Гуцуляк — К. М. Команьча 1:38'15". Один змагун бігу не скінчив. Ветеран Гладкий до 12. км. мав кращий час від Сенчини, але внаслідок корчів у шлунку мусів пролежати довший час на снігу. З німців Леопольд Кульке мав 1:33'51", Ґергард Бегм 1:40'02".

В бігу юнаків на 8 км. першим був Михайло Сушко— К. М. Команьча 1:00'25"; II. Волод. Біскуп — К. М. Криниця 1:03'29"; III. Степан Сушко — К. М. Команьча 1:04'59" (скінчив біг на одній дошці). Юнаки йшли переважно на примітивних, власного виробу, дошках, з неймовірно різними вязаннями, які мали лише цю спільну прикмету, що ледви придержували (аж на висоті кістки) черевики. Тимчасом вистарчило б прибити на закаблук більшу дещо підкову і вязання могли б зовсім добре сповняти свою ролю. Та... це треба б пояснити хлопцям, але нема кому. Один юнак ішов у постолах.

В неділю рано відбувся зїздобіг. Шлях, довгий майже 1.5 км., ішов з «Костогового лазу« гострим зїздом, на якому для звільнення скорости треба було уставити ворота, а відтак дуже мало нахиленим спадом збігав до Прелук. До бігу ставало 10. змагунів, 1 юнак і поза чергою один німецький гість. Перше місце осягнув д-р Граб — К. М. Команьча в часі 3'29·4"; II. Володимир Гуцуляк — К. М. Команьча 3'45·2"; III. Волод. Сенчина — К. М. Новий Санч 3'47·8". Бегм (Ґренцшуц) мав час 3'45:2".

В полудни відбулися скоки на прихапцем збудованій скочні, яка мала дуже багато разячих недомагань, що разом з слабим опануванням техніки скоків змагунами, було причиною низького рівня скоків. На вісімнадцять скоків пятнадцять було з упадком. Ми ніколи не будемо мати добрих скакунів, як не побудуємо відповідного числа малих, а правильних скочень, на яких могли б змагуни вправляти цілу зиму. Вибудування скочні безпосередньо перед змаганнями, ще й до того неправильної, ніколи не може розвязати справи будови скочень.

Змагання у скоках відбувалися в той спосіб, що змагуни скакали по три рази, з чого два перші скоки числилися до зложеного бігу, а відтак з третім до відкритого суперництва. До зложеного бігу (біг 18 км. і два скоки) зголосилося чотирьох змагунів і трьох німців. І. місце здобув Михайло Шкварля — К. М. Криниця нотою 358·7 точок, скоки 14·5 м. (найдовший скок дня, але з упадком), 12·5 м. (з упадком); II. Волод. Гуцуляк — К. М. Команьча нота 353·4 т., скоки 9·5 (з упадком)і 11 (встояний); III. Автін Фіґель — К. М. Криниця нота 324·9 т., скоки 11:5 м. (з упадком) 14 м. (з упадком). Поза чергою Бегм — Ґренцшуґ — здобув 333·85 т., скоки 6 м. і 8·5 м., оба встояні; а Кульке — Ґренцшуц — мав 319·2 т., скоки 7·5 м. (з упадком) і 6·5 (встояний). Сенчина мав оба скоки з упадком; дуже слабі і тому, не зважаючи на перше місце в зложеному бігу, осягнув щойно четверте місце.

У відкритому суперництві скоків І. місце зайняв Шкварля 255·8 т. (третій скок 14 м. встояний); II. Гуцуляк 241·2 т. (третій скок 11.5 встояний); III Богдан Микула — К. М. Сянік 209·9 (скоки 12·5, 13·5, 13·5, всі з упадком).

Назагал змагуни скакали відважно (в порівнанні з німцями), але бракувало їм правильного відскоку, бо скакали штивно, без ресорування і тому лише завдяки припадкові вдалось у трьох випадках виконати встояний скок, хоч певність і рівновага ніколи не зближалася до поповности. Змаганням у скоках приглядалося біля 200 осіб, з того біля 100 гостей з Сянока.

Пополудні відбулися змагання в ґінцях 4×8 км. До змагань зголосилося три дружини й одна дружина німецьких гостей поза чергою. З того дві дружини відпало, бо одна скоротила шлях, а друга зблудила. Так, що одинока дружина в складі Блавацький — К. М. Сянік, Фіґель — К. М. Криниця. Гуцуляк — К. М. Команьча і Сенчина — К. М. Новий Санч осягнула час 3:33'16". Німецька дружина у складі Меґвальд, Фоґель, Бегм і Кульке мали час 3:36'30".

Вечором відбулося в салях місцевої школи проголошення вислідів те роздача нагород, що їх роздав від УЦК Березовський.

Ці змагання виявили, як слабо ми підготовані до уладжування таких імпрез. У першій мірі не розпоряджаємо потрібним числом досвідчених орґанізаторів та охочих до праці. Ще властиво нема орґанізації, яка могла би виконати наложені обовязки. Приналежність до Куренів Молоді оперта не на моральнім обовязку, але на свавільній вподобі, на яку ніяк не можна постійно числити. Краєві змагання повинен був попередити цілий ряд районових і повітових змагань, спеціяльно в карпатських околицях. Кілько можна в тому напрямі зробити, вказували хочби провізоричні змагання в скоках для молодших юнаків, що їх зорґанізував на швидку руку один зі сяніцьких спортовців підчас розставного бігу. До змагань ставало з великим ентузіязмом коло пятнадцять »пацанів«, які перший раз скакали. Якщо б зробити для таких »пацанів« щороку по двоє-троє змагань в кожному селі, то по кількох роках ми мали б сотки й тисячі вироблених лещетарів. А це не так важко. Кожної неділі виїжджає зі Сянока, Балигороду, Дуклі, Горлиць, Криниці лещетарська прогулька, яка розділюється по селах і пропаґує лещетарство наукою їзди, скоків, вказівками для виробу виряду та змаганнями. Але передумовиною того мусить бути праця і порядок у містах А цього покищо нема. Енергію зуживають на зовсім щось інше.

ЯР.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ ЗА ПЕРШЕНСТВО ПЕРЕМИЩИНИ

Заходом Референтури Молоді в Нім. Перемишлі відбулися 9. II. у прегарній околиці Лентівні повітові лещетарські змагання за першенство Перемиської области. При гарній погоді, але важкому до їзди терені, стало до цих змагань 9 змагунів з молоді та із юнацтва. Крім Нім. Перемишля на ці змагання прислали ще своїх представників інші Курені Молоді: Вапівці — 2 змагунів, Болестрашичі — 3, Мацьковичі — 2, Бовино — 2 та Валева 1. Змагання відбулися у двох конкуренціях: біг на 15 км. для молоді та для юнаків до 14 літ на 4 км. У бігу на 15 км. брало участь 9 змагунів, а на 4 км. — 4 змагунів. Три змагуни з Оріховець спізнилися. Старт і мета була в Лентівні. Траса вела з Лентівні через Мацьківську Волю, Бовино й окружною дорогою назад до Лентівні. Біжня важка, утяжлива, (сніг замягкий), справляла змагунам величезні труднощі та не дозволила їм осягнути добрих часів. Змагуни виказали велику силу волі та завзяття. Деякі змагуни десятки кільометрів їхали лещетами на ці змагання і ставали до змагань. Вислiди змагань:

Біг на 15 км.: 1) Козак Андрій (Вапівці) 1:32'08, 2) Калцьо Ярослав (Нім. Перемишль) 1:44'50, 3) Ковалисько Зеновій (Болестрашичі) 1:48'53, 4) Куцій Степан (Болестрашичі) 1:52'16, 5) Гарабач Василь (Нім. Перемишль) 1:58'01, 6) Кучерепа Іван (Мацьковичі) 2:03'40, 7) Прокіп Роман II (Нім. Перем.) 2:05'40. — Двох змагунів змилило трасу.

Біг на 4 км.: 1) Бохонко Петро (Бовино) 0:24'11, 2) Депко Лев (Бовино) 0:27'31, Голик Ю. (Болестрашичі) 0:30'06, 6) Саґан (Вапівці) 0:30'32.

Орґанізація змагань, що спочивала в руках Референтури Молоді, була справна. Судейська колеґія в особах проф. Красника, інж. Артимовича та Р. Прокопа виконала належно своє завдання. Після змагань відбулося святочне відчитання вислiду змагань та прийняття в салі УОТ.

Посмертні згадки

О. ПРАЛАТ ВОЛОДИМИР ҐМИТРАСЕВИЧ

В неділю 9. ц. м. у вечірніх годинах розніcся голос катедральних дзвонів у Перемишлі, звіщаючи ненадійну смерть невіджалуваного й довголітнього пароха Перемишля, **о. пралата Володимира Ґмитрасевича.** Гомонів дзвін „Іван" прощальну похоронну пісню свойому настоятелеві. Його голос викликував жаль у серцях тих, що знали цього великого громадянина-священика. Жалобою покрилася перемиська земля, коли довідались, що вмер один із найбільш заслужених перемиських священиків і громадян.

Покійний о. Пралат родився у 1883 р. у селі Дмитровичі, біля Судової Вишні. Матуру здав у перемиській ґімназії. В 1912 р. став священиком. У 1925 р. іменують його канонїком Перемиської Капітули і ректором Духовного Семинаря. Як канонік набирає щораз більшого значіння за свою солідну працю серед духовенства і громадянства. Стає радником і референтом Єпископської Консисторії, просинодальним іспитовником, перемиським деканом і катедральним парохом та членом Виділу Єпархіяльної Помочі. З хвилиною смерти о. мітрата Василя Левицького ступінь крилошанства Покійного підвищається. Він став домовим пралатом Його Святости Папи Римського. Виконує багато урядів, одначе вони не є для нього ніяким тягарем. Ціле життя приходиться Йому поборювати різні перешкоди з боку польської влади та від своїх. Коли польська влада домагалася, щоб у наших церквах співали польські пісні, він гостро цьому спротивився і через те потерпів судову кару. Згодом уступив зі становища ректора Духовного Семинаря. Питомці не могли віджалувати цього й часто його відвідували. Як парох катедри дбає про неї так, щоб вона була репрезентативною і вкладає в це багато труду. Його серце було відкрите для незаможних.

Похорони відбулися у второк 11. лютого.

В. Й. П.!

Конкурс

НА СТАНОВИЩЕ РЕФЕРЕНТА ФАХОВОГО ДОШКОЛЮВАННЯ МОЛОДІ при У. Ц. К. В КРАКОВІ.

Вимоги:

1. Скінчення вищих аґрономічних або технічних студій.
2. Практика в суспільній праці.
3. Добра вимова.
4. Орґанізаційний хист.

Зголошення до Українського Центрального Комітету (Краків, Зелена 26) із залученням життєпису.

766 2-4 **Керманич Відділу Опіки над Молоддю й Родиною.**

ЧАРКА ГОРІЛКИ — МОРЕ СЛІЗ!

ПЯНИЦЯ ЗАМОЛОДУ — ЖЕБРАК НА СТАРІСТЬ!

ПРОХАННЯ ПРО СТИПЕНДІЮ НА ЧЕРГОВИЙ ТРИМЕСТР АКАД. СТУДІЙ.

Студенти, які перебувають тепер на терені Райху й задумують вступити на студії — спрямовують свої прохання до УНО в Берліні, SW 11, Заарляндштрассе 54/II.

Студенти, які задумують виїхати на студії з терену Генерального Ґубернаторства, спрямовують прохання до **Комісії Допомоги Українському Студентству** при УЦК, Краків, Зелена ч. 26. До прохання мають долучити:

Студенти, які користувались уже стипендією в попередньому триместрі: 1. звіт зі студій, власноручно підписаний і з відповідними свідоцтвами, 2. посвідки відповідних студентських орґанізацій, 3. посвідка з університету, що є студентом, на отримання дозволу з Девізенштелле на пересилку грошей.

Студенти, які задумують виїхати з Ген. Ґубернаторства, зложать: 1. життєпис, 2. посвідку дотеперішніх студій (відписи), 3. посвідку студентських орґанізацій (секцій), 4. опінію УДК чи Делеґатури, яку УДК чи Делеґатура перешле в запечатаній коверті безпосередньо до КДУСтуд. при УЦК в Кракові. Прохання слати до дня 5. березня 1941. Подати свою докладну адресу. Прохання без вище поданих залучників не будуть полагоджувані. — **Комісія Допомоги Українському Студентству: Д-р І. Гриньох.**

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол. 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 2[illegible]
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. [illegible]
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-30. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79.